

...

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.022/2024/7.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kiss Zoltán László ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperesi cég neve (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselői:

Dr. Gál Barbara Ügyvédi Iroda, Weisbart Ügyvédi Iroda, dr. Rostás Péter Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: dr. Rostás Péter ügyvéd, címe)

A per tárgya:

Munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 3.M.70.015/2023/27.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 3.M.70.015/2023/28.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az alperes javára megítélt perköltség összegét 1 366 838 (egymillió-háromszázhatvanhatezer-nyolcszázharmincnolc) forintra felemeli.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12 700 (tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 40 234 (negyvenezer-kettőszázharmincnégy) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség a határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Megállapítja, hogy 71 526 (hetvenegyezer-ötszázhuszonhat) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhére marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2017. április 1-től állt takarító munkakörben az alperes alkalmazásában.

[2] Az alperes, mint vállalkozó a (cég 1 neve)-vel kötött vállalkozási szerződés alapján takarítási tevékenységet végzett a (cég 2 neve) területén, amely magában foglalta a (cég 3 neve) üzemrészét is.

[3] A (cég 1 neve) az alperessel kötött vállalkozási szerződést 2021. december 31. napjára felmondta, tájékoztatta az alperest, hogy a munkavállalókat, így a felperest is hajlandó oly módon átvenni, hogy velük új munkaszerződést köt, próbaidő kikötése mellett.

[4] Az alperes a szerződésük felmondásáról tájékoztatta a munkavállalókat azzal, hogy a (cég 1 neve) átveszi őket, amelynek során törekednek arra, hogy próbaidő kikötésére ne kerüljön sor, az alperesnél töltött idő jogszerző időnek minősüljön, úgy a bérezés, mint a jogviszony megszűntetése szempontjából.

[5] A (cég 1 neve) a munkáltatói jogutódlást nem fogadta el.

[6] A felperes és a többi munkavállaló 2022. január 3-án előre egyeztetett időpontban a munkavégzést megkezdte, ahol megkapták a (cég 1 neve) által 2021. december 28. napjára dátumozott munkaszerződést, amely alapján 2022. január 1-től kezdődően határozatlan idejű munkaviszonyt létesítettek a (cég 1 neve)-vel próbaidő kikötése nélkül.

[7] Az alperes a felperes munkaviszonyát 2021. december 31. napjával felszámolta, az ehhez szükséges igazolásokat kiállította, amelyen a munkaviszony megszűnésének módjaként jogutódlást tüntetett fel. Ezt postai úton juttatta el a felperesnek.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[8] A felperes keresetében felmondási időre járó 35 nap távolléti díj ellenértékeként 210 526 forint, valamint végkielégítés címén két havi távolléti díjnak megfelelő bruttó 360 902 forint iránt terjesztett elő keresetet, emellett perköltséget is felszámított.

[9] Perköltségigényként a felek között létrejött megbízási szerződés alapján a bírósági eljárásban megállapított ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rend.) 2. §-ára hivatkozással 150 000 forint + áfa egyösszegű megbízási díjat és költségátalányt, valamint tárgyalásonként 30 000 forint + áfa összeget jelölt meg, az esetleges másodfokú eljárásban a fenti díj 50 %-át. A megállapodást utóbb két alkalommal is kiegészítették, egyrészt az ellentmondás előterjesztéséért 200 000 forint + áfa egyösszegű megbízási díjat és költségátalányt, valamint tárgyalásonként 30 000 forint + áfa összeget határoztak meg, az esetleges másodfokú eljárásban a fenti díj 50 %-át, másrészt a perben benyújtandó bármilyen bírósági beadvány, előkészítő irat, kérelem esetén az irat elkészítésének ellenértékeként okiratonként 35 000 forint + áfa, maximálisan 150 000 forint + áfa került megállapításra.

[10] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, emellett perköltség igényrel is élt, amelynek mértékét az IM rendelet 2. §-a alapján a csatolt megbízási szerződés alapján kérte megállapítani.

[11] A megbízási szerződésben az ellenkérelem előkészítésére és benyújtására 200 000 forint + áfa, tárgyalásonként való részvételért munkaórák szerint óradíjas alapon történő elszámolást kötöttek ki azzal, hogy annak összege nem haladhatja meg a 100 000 forint + áfa összeget. A tárgyalásokra bármilyen bírósági beadvány, előkészítő irat, kérelem stb. benyújtása esetén az irat elkészítésének a megbízási díját óradíjban elszámolva határozták meg azzal, hogy egy-egy tárgyalást megelőzően a beadvány készítés megbízási díja nem haladhatja meg a 150 000 forint + áfa összeget. Az óradíj összegét 35 000 forint + áfa összegben állapították meg.

[12] A felperes 7 oldalas keresetével szemben az alperes 2022. május 24-én érkezett 15 oldalas ellenkérelmet terjesztett elő, amelyre a felperes 9 oldalas válasziratban reagált, amire a felperes 2022. szeptember 2-án 8 oldalas viszontválaszt terjesztett elő. 2023.

január 16-án az alperes az eljárás folytatása iránti 1 oldalas kérelmet nyújtott be, 2023. április 24-én a bíróság felhívására a felperes 3 és 1 oldalas beadványában foglaltakra 2 oldal terjedelmű előkészítő iratot terjesztett elő. 2023. június 13-án a felperes eljárás részbeni megszüntetése miatt előterjesztett perköltség igényére vonatkozóan 5 oldal terjedelmű észrevételt tett, bírói felhívásra 2023. június 14-én csatolta a 2021. december 13. napján munkáltató személyében bekövetkező változásra vonatkozó tájékoztatót, valamint annak átadásával kapcsolatos dokumentumokat. 2023. július 11-én érkezett beadványában bírósági felhívásra 3 oldal terjedelemben tett észrevételt a felperes keresetváltoztatására. 2023. augusztus 9-én csatolta a Nemzeti Adó- és Vámhivatalhoz 2022. január 7-én benyújtott 22/T 1041 jelű változásbejelentő lapot és annak 13. pótlapját, valamint perköltség felszámítását aktualizált költségjegyzéken. 2024. március 25. napján újabb aktualizált költségjegyzéket nyújtott be.

[13] Az elsőfokú bíróság az ügyben mindösszesen 9 tárgyalás tartott. Ebből perfelvételi tárgyalás volt:

- 2022. november 3-án 1,5 óra
- 2023. március 21-én 3,5 óra,
- 2023. május 25-án 2 óra 45 perc,
- 2023. július 12-én 1 óra 45 perc,
- 2023. november 9-én 1 óra 45 perc és
- 2023. december 14-én 3,5 óra időtartamban.

Érdemi tárgyalás megtartására került sor:

- 2024. január 23-án 3 óra,
- 2024. február 13-án 3 óra 40 perc és
- 2024. március 27-án 1 óra 45 perc időtartamban.

[14] Az alperes költségigényét költségjegyzéken terjesztette elő az alábbiak szerint:

Ügyvédi munkadíj alapja	Az Alperes által felszámítani kért összeg
Ellenkérelem (2022.05.23.)	200.000,- Ft + ÁFA

Viszontválasz (2022.09.02.)	150.000,- Ft + ÁFA
Tárgyalás (2022.11.03.)	100.000,- Ft + ÁFA
Eljárás folytatása iránti kérelem (2023.01.16.)	35.000,- Ft + ÁFA
Tárgyalás (2023.03.21.)	100.000,- Ft + ÁFA
Előkészítő irat (2023.04.24.)	105.000,- Ft + ÁFA
Tárgyalás (2023.05.25.)	100.000,- Ft + ÁFA
Előkészítő iratok (2023.06.13-14.)	150.000,- Ft + ÁFA
Előkészítő irat (2023.07.05.)	70.000,- Ft + ÁFA
Tárgyalás (2023.07.12.)	100.000,- Ft + ÁFA
Előkészítő irat (2023.08.09.)	35.000,- Ft + ÁFA
Tárgyalás (2023.11.09.)	100.000,- Ft + ÁFA
Tárgyalás (2023.12.14.)	100.000,- Ft + ÁFA
Tárgyalás (2024.01.23.)	100.000,- Ft + ÁFA
Tárgyalás (2024.02.13.)	100.000,- Ft + ÁFA
Előkészítő irat (2024.03.25.)	35.000,- Ft + ÁFA
Tárgyalás (2024.03.27.)	100.000,- Ft + ÁFA

Az elsőfokú bíróság ítélete és jogi indokai

[15] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 736 600 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 41 429 forint eljárási illetéket az állam viseli.

[16] A fellebbezés szempontjából releváns ítéleti indokolás szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest a jogi képviselővel eljáró alperes perköltségének megfizetésére, amelynek összegszerű megállapításakor figyelemmel volt az alperes és jogi képviselője között létrejött megállapodásban foglaltakra.

[17] Az IM rendelet 2. § (2) bekezdésében foglaltakat alkalmazva az alperes által érvényesített ügyvédi munkadíj összegét mérsékelte az alábbiak szerint:

A 35 000 forint + áfa óradíjat 20 000 forint összegre szállította le az ügy bonyolultsága alapján. Az ellenkérelem előterjesztésére számított összeget 50 000 forintra mérsékelte. A 2022. november 3-i tárgyalásra 30 000 forintot, a 2023. március 21-i tárgyalásra 70 000 forintot, a 2023. május 25-i tárgyalásra 60 000 forintot állapított meg, míg, a 2023. június 14-i, a július 11-i és augusztus 19-i beadványokkal összefüggésben beadványonként 20 000 forint óradíjat ítelt meg. A 2023. november 9-i tárgyalásra 40 000 forint, a december 14-i tárgyalásra 70 000 forint, a 2024. január 23-i tárgyalásra 100 000 forint, míg a 2024. február 13-i tárgyalásra 100 000 forint ügyvédi munkadíjat számolt el figyelemmel a felek megállapodásában foglalt tárgyaláson való jelenlét maximalizált 100 000 forintos összegére

is. Mindösszesen tehát 580 000 forint + áfa, azaz 736 600 forint megfizetésére kötelezte a pervesztes felperest.

Az alperes fellebbezése a felperes fellebbezési ellenkérelme

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, pontosított fellebbezése szerint az alperest megillető perköltség összegének 1 680 000 forint + áfa összegre történő felemelése és a felperes 100 000 forint + áfa másodfokú perköltségben történő marasztalása érdekében.

[19] A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontjában jelölte meg.

[20] Fellebbezésében kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének perköltséget megállapító rendelkezését támadta. Táblázatos formában szerepeltette az általa felszámítani kért és az elsőfokú bíróság által megítélt perköltségek összegét.

[21] Álláspontja szerint a 35 000 forint + áfa összegű óradíj 20 000 forint + áfa összegre történő mérséklése az ügy bonyolultságára hivatkozással nem volt indokolható, figyelemmel arra, hogy a helyes jogi álláspont kialakításához az összetett tényállás felderítésén túl szükséges volt a bírói gyakorlat, ideértve az Európai Unió bíróságának ítélezési gyakorlata mélyreható elemzése és átfogó vizsgálata is.

[22] Az alperesi beadványok, valamint a tárgyaláson történő képviselet után járó ügyvédi munkadíjak mérséklése vonatkozásában különösen sérelmesnek tartotta a 2022. szeptember 2-án elkészített viszontválasz, a 2023. április 24-én kelt előkészítő irat, valamint a 2023. július 12-én és 2024. március 27-én megtartott tárgyalás esetében az ügyvédi munkadíj mellőzését. E körben arra hivatkozott, hogy a 2022. szeptember 2-án kelt viszontválasz összesen 9 oldal terjedelmű, érdemi része több mint 6 oldal, amelynek elkészítése legalább 5 munkaórát vett igénybe. A 2023. április 24-én kelt előkészítő irat az alperes jogi képviselője részéről több mint 1 munkaórát vett igénybe figyelembe véve, hogy összesen 3 oldal, az érdemi része pedig 1,5 oldal volt. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvek tanúsága alapján a 2023. július 12-én megtartott tárgyalás 1 óra 45 perc időtartamú, míg a 2024. március 27-i tárgyalás szintén 1 óra 45 perc időtartamú volt.

[23] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a beadványok elkészítésével járó munka során egy-egy beadvány megszerkesztését minden esetben megelőzi a másik fél beadványának vizsgálata, az ügyféllel történő egyeztetés és a tényállás részletes feltárása, a beadványok elkészítését követően jelentős adminisztratív terhet jelent az elektronikus kapcsolattartással együtt járó formanyomtatványok helyes kitöltése, a mellékletek elektronikus aláírása és benyújtása.

[24] Sérelmezte, hogy a tárgyaláson nyújtott peres képviselettel kapcsolatban az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a tárgyalás helyszínére történő utazási időt, a visszaút tartalmát, amelyre figyelemmel került a tárgyaláson nyújtott peres képviseletért járó ügyvédi munkadíj 100 000 forint + áfa összegben maximalizálásra azért, hogy az ne váljon túlzó mértékűvé az összeadódó utazási idő miatt.

[25] Az ítéletábra hiánypótlási felhívására adott válaszában hivatkozott továbbá a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. sorszám alatti ítéletének [40], [41], [46], [47], [48] és [97] bekezdésében foglaltakra, amelynek kapcsán előadta, hogy a 35 000 forint összegű óradíj nem tekinthető eltúlzottnak, az ügyvédi munkadíj mérséklésével az elsőfokú bíróság az alperesnek méltánytalan anyagi hátrányt okozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság

ítélete az ügyvédi munkadíj mérséklésére vonatkozóan nem felel meg az elvárt indokolási kötelezettségének sem.

[26] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására, a felperes másodfokú eljárási költségben történő marasztalására irányult, amelynek mértékét a csatolt megbízási szerződésben meghatározott – az elsőfokú eljárásban felszámított munkadíj 50%-nak megfelelő – 602 500 forint + áfa összegben jelölte meg.

[27] Hivatkozása szerint az alperes fellebbezése nem felel meg a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjában támasztott követelményeknek, nem jelöli meg sem az anyagi, sem az eljárásjogi jogszabálysértésre vonatkozó jogszabályi helyeket. Nem felel meg továbbá a részletes indokolás követelményének sem, pusztán olyan indokokat hoz fel, amely kizárólag feltételezésen alapulnak.

[28] Az ügy érdemét illetően indokolási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatos alperesi érvelésre reagálva kifejtette, hogy az alperes fellebbezésében maga is hivatkozik az ítélet [97] bekezdésében foglaltakra, amelyben álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kellő részletezettséggel indokolja döntését, amely megalapozott és indokolt volt.

[29] Kiemelte, hogy perköltség mérséklésre az alperes vizontkeresetében maga is hivatkozott a felperes által megjelölt 35 000 forint + áfa ügyvédi munkadíj vonatkozásában, amely a vizontkereset megszüntetése során figyelembevételre került, ugyanakkor jelen esetben az ítéletben ezt már aránytalannak tartja. Az alperes indokolatlannak tartotta továbbá a 200 000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat a vizontkeresettel szemben benyújtott ellenkérelem vonatkozásában, azt legfeljebb 75 000 forint + áfa összegben tartotta megalapozottnak, ugyanakkor fellebbezésében vitatja az elsőfokú bíróság által az ellenkérelem után megállapított 50 000 forint + áfa összegű munkadíjat annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében ugyanazokat az indokokat vette figyelembe az ügyvédi munkadíj megállapítása során, mint amit az alperes jogi képviselője kért értékelni a vizontkereset vonatkozásában felmerült ügyvédi megállapításakor.

[30] Utalt arra, hogy az elsőfokú eljárásban az alperes a BH1996.321. számú eseti döntésre hivatkozással kérte figyelembe venni azt is, hogy milyen volt a felperesi jogi képviselő által kifejtett ügyvédi tevékenység idő- és munkaigényessége, színvonala, amelyet szó szerint egyezően kért a felperes is értékelni az elsőfokú bíróságtól, amely mind a két esetben egyformán vette ezen szempontokat figyelembe, azonos indokkal és azonos mértékben mérsékelte az ügyvédi munkadíjakat.

[31] A 2023. július 17-én megtartott tárgyalás kapcsán előadta, hogy az kizárólag a vizontkereset vonatkozásában előterjesztett perköltséggel összefüggő tárgyalás volt, amely nyilvánvalóan az alperes költsége kell, hogy legyen. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor tárgyaláson történő jelenlét költségét az egyes tárgyaláson eltöltött időköz, a jogi képviselő által kifejtett ügyvédi tevékenységhez arányosította.

[32] Helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság a 2023. január 16-án kelt eljárás folytatása iránti kérelemmel összefüggő díjról való rendelkezést, amely álláspontja szerint indokolatlan perceselemény volt, annak benyújtásához kizárólag a felperesnek fűződött érdeke. Hasonlóan megalapozatlannak tartotta a 2023. március 25-én kelt előkészítő irattal összefüggő díjról való rendelkezést, amelynek benyújtásához kizárólag a felperesnek fűződött érdeke, abban kizárólag a költségjegyzéket frissítette az alperes.

[33] Kérte továbbá figyelmen kívül hagyni az alperes 2024. július 14. napján előterjesztett hiánypótlásában kiegészített fellebbezés indokait, egyrészt azért, mert a hivatkozott Kúriai döntés a jelen felülbírálat tárgyát képező elsőfokú bírósági ítéletet követően született, így arra hivatkozni kizárólag a később született ítéletek vonatkozásában van helye, másrészt pedig azért, mert az abban foglalt indoklás a hiánypótlás keretein

túlterjeszkedett. Álláspontja szerint a professzionális pervitel alapján hiánypótlásra a jogi képviselővel eljáró fél esetében nem lett volna mód. Hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokon eljáró bíróság nem méltányosságból mérsékelte a munkadíjat, hanem a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a munkadíj közötti aránytalanság miatt. Utalt továbbá rá, hogy az alperes semmivel nem igazolta a ténylegesen felmerült költségeket, nem csatolt számlát, nem igazolta, hogy ezek valóban felmerültek és nemcsak „papíron léteznek”.

Az ítéltábla döntése és jogi indokai

[34] A fellebbezés részben alapos.

[35] Az ítéltábla az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, arra a peres felek maguk sem hivatkoztak, így felülbírálati jogkörének a Pp. 370. § szerinti korlátai között járt el. E rendelkezés (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolhatja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. Ez azt jelenti, hogy a 371. § (1) bekezdésében foglaltak miatt korlátnak minősül – egyebek mellett – hogy a fellebbező milyen konkrét döntést kér a másodfokú bíróságtól atekintetben, hogy az mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét és ezt milyen okból tegye, továbbá, hogy a fellebbező milyen anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést jelöl meg fellebbezése alapjául. Azzal tehát, hogy a fellebbező milyen határozott kérelmet és milyen indokkal ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét. Emellett lényeges korlátot jelent az is, hogy a Pp. 369. §-a meghatározza, a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható.

[36] A felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakra figyelemmel az ítéltábla elsőként azt vizsgálta, hogy az alperes fellebbezése megfelel-e a Pp. 371. § (1) bekezdés b) és d) pontjaiban foglalt követelményeknek.

[37] A felperes tévesen kifogásolta fellebbezési ellenkérelmében, hogy az alperes fellebbezése nem tartalmazza az anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésre vonatkozó jogszabályi helyeket. Egyrészt ilyen kötelezettség a Pp. novelláris módosítása következtében 2021. január 1-jétől már nem terheli a fellebbező felet, másrészt mind a jelenlegi, mind a korábban hatályos szabályozás felmentést ad a jogszabálysértés jogszabályhelyi kötelező megjelölése alól abban az esetben, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés. A Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontjában szabályozott felülbírálati jogkör gyakorlása során az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott elsőfokú döntést a másodfokú bíróság jogszabálysértés megállapítása nélkül is felülmérlegelheti, így ebben az esetben a jogszabálysértés jogszabályhelyi megjelölésének kötelezettsége nem volt és jelenleg sem kötelező.

[38] A fellebbezési ellenkérelem fellebbezés indokolásának hiányával kapcsolatos kifogása kapcsán rámutat az ítéltábla, a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbező félnek határozott kérelmet kell előterjesztenie arra vonatkozóan, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését mennyiben és milyen okból változtassa meg, ennek keretében pedig elő kell adnia a kérelmét megalapozó indokokat. Az előírt határozott, indokolást is tartalmazó fellebbezési kérelem tehát a másodfokú eljárás, így a másodfokú bíróság döntésének kereteit is meghatározza. Érdemben a fellebbezés csak akkor és csak annyiban bírálható el, amennyiben a kötelező tartalmi kellékeket hiánytalanul tartalmazza.

[39] Az előbbiek fényében a felperes alaptalanul állította, hogy a fellebbezés indokolása nem felel meg a törvényi előírásoknak, az viszont tény, hogy az indokolás határt szab a felülbírálatnak.

[40] Az alperes fellebbezésének indokolása alapján az volt vizsgálendő, hogy az alperes által felszámított elsőfokú perköltség összegét mérsékelő rendelkezése kapcsán az elsőfokú bíróság eleget tett-e a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéséből, valamint az IM rendelet 2. § (2) bekezdéséből eredő aránytalansági vizsgálatnak és indokolási kötelezettségnek. Ezt viszont az ítéltábla kizárólag abban a körben vizsgálhatta, amelyben a felperes akár az elsőfokú eljárás során, akár fellebbezésében az ezeket megalapozó részletes indokait, a számításait megalapozó nyilatkozatait előterjesztette.

[41] Mindezek alapján az alperes fellebbezése az érdemi felülbírálatra – a fellebbezésben meghatározott keretek között – volt alkalmas.

[42] Az ügy érdemét illetően a kiindulópontot a Pp. 81. § (1)-(3) bekezdései jelentik, amelyek értelmében a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A bíróság a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg. A felszámítani elmulasztott vagy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni.

[43] Az IM rendelet előbbiekhez kapcsolódó 2. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint a fél által ügyvédje részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel. A (2) bekezdés értelmében ugyanakkor az így felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

Az óradíj mérséklése tárgyában

[44] Helytállóan hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy a megbízási szerződésben megállapított óradíj mértékére vonatkozó mérséklésre csak abban az esetben van lehetőség, ha az a piaci viszonyokkal és a józan ésszel nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott (Kúria Pfv.II.20.887/2023/6.).

[45] Az ítéltábla álláspontja szerint az alperes és jogi képviselője között létrejött megbízási szerződésben rögzített 35 000 forint + áfa óradíj nem tekinthető eltúlzottnak, az arányban áll a piaci viszonyokkal, ezért annak mérséklésére nem volt lehetőség.

Az egyes beadványok utáni perköltség tárgyában

[46] Az aránytalansági vizsgálat az ügyvéd ténylegesen elvégzett tevékenységének és ügyvédi munkadíjának az egybevetése, amely az ügyvéd munkájának tartalmi megítélésére nem terjedhet ki. A tényleges tevékenység arányossága szempontjából nem vizsgálható, hogy az ügyvéd beadványai milyen terjedelműek és nem értékelhető a munkájának tartalmi minősége sem (Kúria Pfv.II.20.887/2023/6.).

[47] Jelen ügyben az alperes és jogi képviselője a megbízási szerződésben bizonyos periratokat nevesítve (ellenkérelem, viszontkereset, fellebbezés) fix összegű megbízási díjban, míg egyéb beadványok vonatkozásában óradíj alapú elszámolásban állapodtak meg.

[48] Az óradíj alapú elszámolási mód lehetőséget ad arra, hogy a költségfelszámítás alapján az ügyvédnek az ügygel kapcsolatos tevékenysége mind a felek, mind a bíróság számára átlátható és követhető, az ügyvéd részéről pedig az elszámolás az ügyre és azon belül az egyes tevékenységekre fordított idő alapján egyértelműen levezethető legyen. Az óradíj alapú költségfelszámítás azonban csak akkor felel meg ennek a követelménynek, ha abban feltüntetésre kerülnek a Pp. 81. § (2) bekezdés szerinti „felmerülésének lényeges körülményei”, azaz az egyes tevékenységek (pl.: konzultáció, iratok tanulmányozása, kérelem megszerkesztése, egyéb adminisztráció, stb.) és az egyes tevékenységekre fordított munkaórák száma. Az arányosság vizsgálata ez esetben azt jelenti, hogy a megjelölt munkaórák felszámítása nem tekinthető-e eltúlzottnak, irreálisnak (hasonlóan: Pécsi Ítéltábla Pkf.IV.25.105/2024/2.).

[49] Az alperes az általa előterjesztett költségjegyzéken csak az egyes beadványok vonatkozásában felszámítani kért összegeket jelölte meg. Ezen költségjegyzéken sem a munkaórák számát, sem azokat a tevékenységeket, amelyekre az egyes munkaórákat fordította nem jelölte meg, ilyen tartalmú tevékenységkimutatást sem csatolt, ezért a másodfokú bíróságnak többségében nem állt módjában annak megítélése, hogy a kifogásolt tételek nagyobb részének tekintetében az elsőfokú bíróság mennyiben és milyen okból mérlegelte volna tévesen az általa megállapított perköltséget.

[50] Az alperes a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt indokolási kötelezettségének a munkaórák megjelölése tekintetében kizárólag a 2022. szeptember 2-i viszontválasz és a 2023. április 24-én kelt előkészítő irat vonatkozásában tett – részben – eleget, míg a többi beadvány vonatkozásában sem a beadvány elkészítésével kapcsolatos tevékenységeket, sem az azokra fordított munkaórát nem jelölte meg. A perhez kapcsolódó képviseleti tevékenység vizsgálata elsődlegesen tényeken, továbbá az egyedi jogvitában felmerült egyéb körülményeken alapulhat és a kifejtett tevékenység eljárásjogi szempontú konkrét értékelését jelenti (Kúria Pfv.II.20.887/2023/6.). A fentiekre tekintettel az ítéltábla kizárólag azon beadványok vonatkozásában tudta érdemben elvégezni a felülbírálatot, amelyek vonatkozásában az alperes megjelölte azokat a tényeket, legalább számszaki szinten, amely az arányosság vizsgálatát lehetővé tette.

[51] Az alperes jogi képviselője ezen kötelezettségének a fent említettek szerint kizárólag a 2022. szeptember 2-i viszontválasz és a 2023. április 24-i előkészítő irat vonatkozásában tett eleget, ott is azonban csak olyan mértékig, hogy a ráfordított munkaórák számát az egyes tevékenységek részletezése nélkül megjelölte. Az alperes által elkészített 2022. szeptember 2-i viszontválasz vonatkozásában az 5 munkaórát az ítéltábla megalapozottnak találta, ezért ezen tétel vonatkozásában a megbízási szerződés perköltséget maximalizáló rendelkezését is szem előtt tartva a 150 000 forint + áfa összegű megbízási díj iránti igényt megalapozottnak találta. A 2023. április 24-én előterjesztett előkészítő irat vonatkozásában megjelölt egy munkaórát is megalapozottnak találta, ezért annak összegét 35 000 forint + áfa-ra módosította. A többi beadvány, így a 2023. január 16-i eljárás folytatása iránti kérelem, a 2023. június 13-án és 14-én, a július 11-én, az augusztus 9-én, valamint a 2024. március 25-én kelt előkészítő iratok vonatkozásában a felülbírálatot lehetővé tevő, a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelő előadást az alperes fellebbezésében nem tett, így ezek vonatkozásában az arányosság érdemi felülbírálatára az ítéltáblának nem volt módja.

[52] Megjegyzi az ítéltábla, hogy a 2023. január 16. napján kelt eljárás folytatása iránti kérelem, valamint a 2024. március 25. napján beterjesztett költségjegyzék

vonatkozásában a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység kapcsán az sem tekinthető aránytalannak, hogy ezen beadványok után költséget az elsőfokú bíróság nem állapított meg.

[53] A 2022. május 23-án kelt ellenkérelem vonatkozásában az alperes és jogi képviselője között fix 200 000 forint összegű megállapodás született, amely a 35 000 forintos óradíj alapulvételével majdnem 6 óra munkavégzést jelentett, amely nyilvánvalóan magába foglalja a keresetlevél áttanulmányozását, az ügyféllel való konzultációt, a szükséges iratok áttekintését és az ellenkérelem megírását, így az aránytalannak nem tekinthető.

A tárgyalási jelenlétekre megállapított költségek tárgyában

[54] Túlnyomórészt megalapozott az alperes fellebbezése a tárgyalások vonatkozásában elszámolt ügyvédi munkadíj iránti igény tekintetében, figyelemmel arra, hogy a fentebb kifejtettek alapján az óradíj mérséklésének nem volt helye, a ténylegesen tárgyaláson töltött időtartam pedig a jegyzőkönyvekből kétséget kizáróan megállapítható, így az ítéltábla a tárgyalásokra felszámított ügyvédi munkadíj mértékét 35 000 forint + áfa óradíj és a tárgyaláson eltöltött tényleges időtartam alapulvételével állapította meg, figyelemmel a megbízási szerződésben rögzített tárgyalásonkénti maximalizált 100 000 forint összegre.

[55] Az alperes fellebbezésében felhozott úton töltött idő elszámolására a megbízási szerződés megállapodást nem tartalmaz, így az úton töltött idő elszámolására a megbízási szerződés ezirányú rendelkezésének hiányában nem volt mód. Megjegyzendő, hogy az alperes fellebbezésében maga sem állította egyértelműen, hogy az úton töltött időt az elszámolásnál külön kívánták figyelembe venni, csak azt, hogy a tárgyalásokra megállapított ügyvédi díj meghatározásakor arra figyelemmel voltak.

[56] Ennek megfelelően az ítéltábla a perköltséget a 2022. november 3-i tárgyalásra 1 óra 30 perc után 52 500 forint + áfa, a 2023. március 21-i tárgyalásra 3 óra 30 perc után 100 000 forint + áfa, a 2023. május 25-i tárgyalásra 2 óra 45 perc után 96 250 forint + áfa, a 2023. november 9-i tárgyalásra 1 óra 45 perc után 61 250 forint + áfa, a 2023. december 14-i tárgyalásra 3 óra 30 perc után 100 000 forint + áfa, a 2024. január 23-i tárgyalásra 3 óra után 100 000 forint + áfa, a 2024. február 13-i tárgyalásra 3 óra 40 perc után 100 000 forint + áfa, míg a 2024. március 27-i tárgyalásra 1 óra 45 perc után 61 250 forint + áfa összegben állapította meg. A 2023. július 12-i tárgyalás vonatkozásában az ítéltábla osztotta a felperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtett álláspontot, hogy a tárgyalás kizárólag a viszontkereset kapcsán előterjesztett perköltség tárgyában folyt, amelyet az elsőfokú bíróság a 2023. december 5-én kelt és 2023. január 9-én jogerőre emelkedett 3.M.70.015/2023/19. számú az eljárást viszontkereset tekintetében megszüntető végzésében már figyelembe vette, így az azzal kapcsolatos ügyvédi munkadíj iránti igény már elbírálásra került, annak figyelembe vételére az ítéletben megállapított perköltség megállapítása szempontjából nem volt mód.

[57] A felperes fellebbezési ellenkérelmében foglalt további hivatkozások kapcsán megjegyzi az ítéltábla, hogy a hiánypótlási kötelezettség az ítéltáblát a Pp. 362. § (2) bekezdése, illetőleg 367. § (1) bekezdése alapján terhelte, míg a hivatkozott kúriai döntés figyelembevétele az alperes fellebbezési hivatkozásától függetlenül a Pp. 346. § (5) bekezdése alapján az ítéltábla számára kötelező volt.

[58] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

[59] A fellebbezési pertárgy értéke 1 397 000 forint volt. Az alperes fellebbezése 64%-ban volt megalapozott.

[60] Az alperes a másodfokú eljárásban a csatolt megbízási szerződés alapján 100 000 forint + áfa ügyvédi munkadíj megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő, míg a felperes szintén a megbízási szerződésre hivatkozással az elsőfokú eljárásban előterjesztett költségigény 50 %-ában, 602 500 forintban jelölte meg perköltségigényét. Ez utóbbi összeg vonatkozásában az ítéltábla hangsúlyozni kívánja, hogy a felperes utolsó ízben 2023. szeptember 5-én terjesztett elő perköltségigényt költségjegyzék nyomtatványon. Az ott feltüntetett összegek alapján akkor 1 255 000 forint + áfa összegű költségigénye volt, amely magában foglalta a viszontkereseti kérelemmel kapcsolatosan előterjesztett ellenkérelmet, és elállásra történő nyilatkozatot és többek között a 2023. július 12-i tárgyalás jelenléti díját is. Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes által előterjesztett 602 500 forint összegű másodfokú eljárásban érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj nem áll arányban a felperes jogi képviselője által ténylegesen elvégzett tevékenységgel, figyelemmel arra, hogy az alperes fellebbezése a per fő tárgyát nem érintette, annak kizárólag a perköltséget megállapító rendelkezéseit támadta, amelynek keretében a felperes jogi képviselőjének egy három oldalas fellebbezésre, valamint egy három oldalas hiánypótlásban foglaltakra kellett ellenkérelmét előterjesztenie. Mindezekre tekintettel az ítéltábla a fellebbezési okirat elkészítéséért 150 000 forint + áfa összegű ügyvédi díjat talált arányosnak.

[61] A fentieket figyelembe véve a pernyertesség-pervesztesség aránya alapján a felperest 68 580, míg az alperest 81 280 forint másodfokú perköltség illetné meg, amelyek különbözete alapján a Pp. 83. § (2) bekezdése szerint kötelezte az ítéltábla a felperest az alperes javára 12 700 forint áfával növelt összegű másodfokú perköltség megfizetésére.

[62] Az ítéltábla a feljegyzett 111 760 forint másodfokú eljárási illetékből a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában kötelezte az alperest 40 234 forint illeték megfizetésére a Magyar Államnak, míg a felperest megillető munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a fennmaradó 71 526 forint illeték az állam terhén marad [Pp. 95. § (2) bekezdése, 101. § (1) bekezdés, 102. § (1) és (6) bekezdései; az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdése, a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja].

[63] Tájékoztatja az ítéltábla a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetnie a Szegedi Ítéltábla megnevezését, a jelen határozat számát és a fizetésre kötelezett adószámát.

[64] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[65] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2024. szeptember 30.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Telegdy Gergely s.k.

előadó bíró

Dr. Bálint Attila

táblabíró